

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ μέχοι προσεχούς Σηδίου 1897· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπορευμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ θῆσις τῶν χριστιανῶν — Δήμεσις περιουσιῶν — Ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ. — Αἱ ζημίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Τουρκεσμός ἐν Φελιάταις.

Πρὸ ὀλίγου χρόνου οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἡπείρου εὐρίσκοντο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης των καὶ ἐδέχοντο εὐμενῶς τὰς παρακλήσεις καὶ ἐκείσας τῶν Τούρκων. Ἀτυχῶς ἡ εὐτυχία δὲν διήρκεσεν ἢ ἐπ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας καὶ τῶρα ὑφίστανται τὰ πάνδεινα, ὅτε ἀνηγγέλθη ἡ ἐπιτυχία τῶν ἑλληνικῶν ὁπλῶν οἱ ὁθωμανοὶ μετέβαινον εἰς τοὺς χριστιανούς καὶ τοὺς παρεκάλουν νὰ τοὺς θεωροῦν ὡς ἀδελφούς διότι δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρίδα των καὶ οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ ἐδέχοντο εὐμενῶς τὰς ἐκείσας τῶν Τούρκων· οἱ ὅροι σήμερον ἀντεστράφησαν. Μετὰ τὰ μωρὰ τσαλίμια τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Ἡπείρῳ καὶ τὴν ἀτακτον ὑποχώρησιν χωρὶς ὃ ἔχθρος νὰ τὸν καταδιώκῃ οἱ ὁθωμανοὶ ἀνέλαβον τὸ θάρρος, ἔγιναν θρασύτεροι καὶ καταπιεστικότεροι. Καθ' ἑκάστην δὲ καταγγέλλουν χριστιανούς ὡς ὑπόπτους, ὡς ὄντας συνεννοουμένους μετὰ τῶν γιουνανίδων, ὡς πολέμησαντας κατὰ τοῦ Δοβλετίου.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον Ἰωαννίνων παρασυστὲν καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὸ γενικὸν ρεῦμα τῆς χαρᾶς ἐξέδωκεν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ἐδημούντο τὰ κτήματα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ μέρη τὰ ὅποια ἐπάτησεν ὁ ἑλληνικὸς στρατός. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν μωρὰν ταύτην ἀπόφασιν ἡκώρυσεν ὁ βελῆς.

Ἡ γενικὴ διοίκησις κατ' ἐντολὴν τῆς βεζυρείας κατήρτισε κατάλογον τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὁ ἑλληνικὸς στρατός ἐκκίε δῆθεν εἰς τὴν Ἡπείρου. Ἀνεβίβασε δὲ τὸ ποσὸν εἰς 400 χιλ. λίρας. Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ ἀξῆδες ὑπέγραψαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην καθαρᾷ τῇ συνειδήσει. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀξῶδων δὲν δύναμαι νὰ εἶπω οὐδὲν, καθ' ὅσον ὁμοῦ ἀφορᾷ τὸν μητροπολίτην ἀπορῶ πῶς ἐτόλμησε νὰ σφραγίσῃ τοιαύτην κακὴν ἐν ᾧ ἡδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τοσοῦτον μάλιστα καθόσον τὰ καταστραφέντα μέρη δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν. Ὁ ἑλληνικὸς στρατός οὐδεμίαν καταστροφὴν ἐπροξένησεν. Οἱ Τούρκοι ἐκαύσαν τὴν Φιλιππιάδα φεύγοντες, οἱ Τούρκοι κατέστρεψαν καὶ ἠρήλωσαν 64 ἐν ὅλῳ χωρία, ἔσραξαν ἀθῶους πολίτας, ἠτίμασαν παρθένους καὶ ἐν γένει προέβησαν εἰς παντὸς εἶδους βίαιοπραγίας καὶ λεηλασίας. Αὐτὰς τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐκαμαν οἱ Τούρκοι προσπαθοῦν νὰ τὰς ἀποδώσουν εἰς τὸν ἑλλ. στρατόν. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἥς προΐσταται νῦν ἀνὴρ δραστήριος καὶ ὑποσχόμενος πολλά, ἔχει καθῆκον νὰ παραστήσῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ξένας δυνάμεις. Ἀς ἐπικαλεσθῶν οἱ θέλοντες νὰ ἐξακριβώσωσι

τὴν ἀλήθειαν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τῶν καταστραφέντων Ἡπειρωτῶν· αὐτοὶ δὲ μαρτυρῶσιν ἐὰν αἱ καταστροφᾶι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἢ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἡ συγκέντρωσις ἄλλων στρατευμάτων εἰς Ἡπείρου ἐκπύσεν. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἔλαβον τοιοῦτον θάρρος ὥστε ἀναμένον τὴν ἐναρξιν ἐκ νέου τῶν ἐχθροπραξιῶν ἵνα εἰσβάλωσιν εἰς Ἀρταν καὶ πλιατακολογήσουν. Κατεσκεύασαν μάλιστα καὶ 500 βάρηλα ὅπως οἱ αὐτῶν ζεύξωσι τὸν Ἀρχθον.

Ὁ μητροπολίτης Πρεβέζης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωαννῖνον συστάζε μακροτάτας ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν φρικαλεοτήτων ὅσας διέπραξαν τὰ τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ὑπέβαλεν αὐτάς εἰς τὸ οἰκουμένικόν πατριαρχεῖον.

Ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι ἐντελῶς ἀπηγορευμένη· οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδεῖαν.

Εἰς Φελιάταις λέγεται ὅτι συνελήφθησαν 4 πολῖται καὶ ἐτυφεκίσθησαν ὡς λαβόντες μέρος εἰς τὸν πόλεμον. Εἰς Δέλβινον καὶ Ἀργυρόκαστρον ἐφθασεν ἐκ Κων)πόλεως ἐπιτροπὴ ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ἀληθῶς οἱ Ὀθωμανοὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἔχον ἀποφασίσῃ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον καὶ στρατόν. Μέχρι τοῦδε συνελήφθησαν καὶ τινες ἐκ τῶν προκρίτων. Δύνασθε ἐκ τούτου νὰ φαντασθῇτε τί θὰ συμβῇ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τὰς τοιαύτας ἀνακρίσεις. Πλείστοι ἐκδικούμενοι ἐχθροὺς των θὰ καταγγέλωσιν αὐτοὺς ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ γιουνάνη.

Σεισμὸς ἀρκετὰ ἰσχυρὸς συνετάραξε τὰ Ἰωάννινα καὶ τὰ περίξ ἐπενεγκῶν καὶ σημαντικὰς ζημίας εἰς οἰκοδομὰς.

Οἱ τούρκοι ἐν Πρεβέζῃ ἐνισχύονται καθ' ἡμέραν, ἀποθηκεύουν δὲ τρόφιμα διὰ πολὺν χρόνον. Συνεκεντρώθη ἤδη στρατὸς ἐντὸς τῆς πόλεως 4,000. Τί περιφρονήσεις ὑφίστανται οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς τούρκους εἶνε ἀνεκδιήγητον· τοὺς θεωροῦν χειροτέρους ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους. Δὲν τοὺς λογαριάζουν γιὰ τίποτε. Ἐχουν φέρι καὶ 10 κανόνια ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τὰ ὅποια πρόκειται νὰ ὀχυρώσων ἰσχυρότερον τὴν Πρεβέζαν. Προχθὲς κατέπλευσεν ἀτμόπλοιον καὶ ἐξεφορτώσεν 18,000 σάκ. ἀλεύρων, φασόλια καὶ ὄρυζαν. Οἱ Τούρκοι ἔχουν ἐκμανῇ, κατέστησαν φανατικώτατοι, ἀδύνατον νὰ συγκρατηθῶν καὶ ἔχουν ἐλπίδα νὰ... πολέμησιν.

Ἀν' ἡσυχάσωμεν, μόνον δι' ἀμνηστίας· διότι πιστεύομεν ὅτι θὰ δοθῇ ἀμνηστία εἰς πολλούς ἐξωρισμένους Πρεβεζάνους καὶ Ἡπειρώτας. Ἀλλὰ τί μαύρη ἀμνηστία! Ὁ φόβος περὶ τῆς ζωῆς μας αὐτῆς θὰ εἶνε παντοτεινός.

Ὁ ἀστυνόμος Πρεβέζης καθ' ὑπόδειξιν Πιχγιά ἐφένθη καὶ Ἀλῆ - ἀγά, συλλαμβάνει ἀθῶους Πρεβεζάνους ὡς δῆθεν μέλην κομιτατοῦ. Οἱ δ' ἀνὰ κύριοι παρουσιαζονται ὡς ψευδομαχητῆρες· οὕτω προσπαθοῦσι νὰ ἐξοντώσωσι τὸν χριστιανισμόν τῆς Ἡπείρου.

Ἀν' τὰ πράγματα κκταλῇζον εἰς τὴν εἰρήνην, ὅλη ἡ Πρεβέζα θὰ ἐρημωθῇ τῶν ραδιοουργιῶν τῶν δύο ἐιημένων φαύλων ὁθωμανῶν.

Παρακαλοῦνται θερμῶς ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ μᾶς ἐμβῶσιν τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ ἀναμένουν ἄλλας ἰδιαιτέρας παρακλήσεις.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡῳ

Ἡ ἐναρξίς τοῦ πολέμου ἐν Ἡπείρῳ — Ὁ θρίαμβος τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρβολικοῦ. — Ἡ εἰσβολὴ εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος — Ἡ μάχη Πέντε Πηγαδιῶν, Γριμπόβου καὶ Νικοπόλεως. — Ὁ πανικὸς τῶν Τούρκων. — Ἡ ὑποχώρησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ — Ἡ αἰτία τῆς ὑποχωρήσεως — Ἡ ἐθνικὴ κατάρα. — Διὰ τὴν ἐπεσεὶν ἡ Πρεβέζα. — Τί ἐπράξεν ὁ στόλος. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν.

Τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ πυρβολικοῦ Ἰμαρὲτ ὕψωσε τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς μάχης (9 Ἀπριλίου) τὸ ὑπὸ τὸν ἡρωϊκῶς πεσόντα Παπικιαννόπουλον τάγμα. Ὁ ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ ἀμυντικοῦ στρατώνος τῆς Ἀρτης ἔχει κάτωθεν αὐτοῦ τὸν κάμπον τῆς Ἀρτης· πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτοῦ ὑψοῦνται τὰ ὄρη τοῦ Ζαλόγγου πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ καὶ ἀνωθεν τοῦ Ἰμαρὲτ ἀνέρχονται αἱ κορυφαὶ τοῦ ἱστορικοῦ διὰ τὴν μάχην Γριμπόβου. Τὸ βλέμμα ἐκτείνεται ἀμυδρὸν πρὸς τὴν Φιλιππιάδα ἥς φαίνονται εὐκρινῶς αἱ λευκάζουσαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐκτείνεται πέραν πρὸς τοὺς Κουμτζάδες. Τὸ Ἰμαρὲτ εἶνε ὁρατὸν ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ σημεῖα τῆς πεδιάδος Ἀρτης-Φιλιππιάδος, ἀπὸ τὸ Ζαλόγγον καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας ὑποδοῦλους περὶ ὅρσειρας. Μετὰ τετρακοσίων ἐτῶν δουλείαν ἡ ὁμογενὴς αὐτῆς 9ης Ἀπριλίου ἐξετύλισσε τὰς πτυχὰς τῆς κυανολέου ἐπὶ τοῦ Ἰμαρὲτ καὶ συνεκέντρου πρὸς τὰ ἐκεῖ τὰ δάκρυα, τὴν χαράν, τὰς ἐλπίδας τῶν αὐτῶν Ἡπειρωτῶν, οἵτινες καταδυναστευόμενοι ἐπὶ τόσας ἐκατονταετηρίδας δὲν ἀπέβαλον τὰ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα, τούναντιον ἑλληνικώτεροι καὶ θαρραλεώτεροι ἔγιναν. Ἐκεῖ λοιπὸν πρὸς τὸ Ἰμαρὲτ ἐστράφησαν τὰ βλέμματα ὅλων πρὸς ἐκεῖ ἐξηγγέλθη ἡ πρώτη χιρὰ καὶ ἐξηπύμνησαν αἱ εὐχαὶ τῶν ὑποδούλων οἵτινες ἀπετυνάσσαν τὸν ζυγὸν ὅστις ἐθάβυρε τὸν τράχηλον αὐτῶν.

Ἡ πρὸς τὴν Φιλιππιάδα ὁδὸς εἶνε ἡ διὰ τῆς γεφυρας Ἀρτης, ἀκολουθοῦσα τὰς ὑπαρείας τοῦ Γριμπόβου καὶ διερχομένη τὸ Χανόπουλον. Αὕτη εἶνε ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ κάμπου καὶ δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ στρατός ὁ ἐκ γεφυρας διελθὼν. Ἡ δὲ ἐκ τῆς θέσεως Μπάνι ταξιαρχία τοῦ Σέχου εἰσβαλοῦσα ἠκολούθησε τὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁδὸν ἥτις περιορίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Δούρον. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκυρίευσεν τὰ ἐπὶ τοῦ κάμπου χωρία, Νεοχώρι, Κολομόδια, Παχυκάλαμος, Κεραμάτες, Τσαπραζλῆ, Κωστακίσι, Ἀγία Παρασκευή, Παισοῦς, Κυρ. Νικολοῦ, Κυρκιζατες, Χαλικιάδες, Κανεσσαί, Γεωργουσοῦς, Ἰμάμ-Τασούνη, Ρομπά, Πιτρά, Στρογγυλὴ, Βίγλα, Ραχὴ, Σαβάνα, Καλογερίκι, Ἀνέζα Γαννί-Πακρη, Ἀλήμπεη, Μύτικα, Γαβρία, Κανέζας, Λαυραχῶν, Ροκά, Στριβίσι, Μπιασσά, ἰδὰ-δισ, ἵνα ἐκωθῇ μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ.

Πρὸς εὐκολώτεραν κατανόησιν θὰ παραθέσωμεν ἐν τάξει τὸ δρομολόγιον τῆς ἐν Ἡπείρῳ ἐνεργείας τοῦ στρατοῦν. Συνεπὶς μεταβαλλόμενον σύστημα περιγραφῆς.

Ἡ ἡμέρα — 6 Ἀπριλίου. Ἐναρξίς τοῦ πυρὸς ἐν τῷ Ἀλβρακικῷ κόλπῳ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν πυρβολικῶν. Τὰ ἡμέτερα πολεμικὰ ἐξουδάρδιαν τὸ φρούριον Σκαφιδάκιον καὶ κατέστρεψαν αὐτό. Ἐγκατελείφθη δὲ εἰς ἃ ὑπὸ τῶν τούρκων ἀλλὰ δὲν κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἑλλ. στρατοῦ καὶ ἀποβιτικῶν ἀγχημάτων. Καὶ ταῦτα ἐγένοντο ἐν τῷ Ἀλβρακικῷ ἐν ᾧ Ἀθήνας ἐτηλεγραφεῖτο ἐκ Βονίτης καὶ Καρ-

βαστραβίς εντός δύο ωρών πίπτει η Πρέβεζα σιωπησάντων των πυροβολίων αυτής. Πάγματος είχαν σιωπήσει τα πυροβόλα καταστράφηκεν και έρημωθέντος του Σκαφιδίου, καταστράφηκεν οσάυτως και του πυροβολείου 'Αγίου Γεωργίου. 'Αλλ' η Πρέβεζα ούτε επιπεν ούτε έπεσεν. Οι έκεί έγκλεισμένοι τουρκοί εξακολουθούσαν να πυροβολούν όσκις ήθύναντο και να άπαχολούν τα ήμετερα πλοία άσκόπως και άνωφαλώς. 'Ητο περιτός ο κανονιοβολισμός της Πρέβεζας άφού καταστράφη το Σκαφιδίον και δέν είχομεν στρατόν να το καταλάβωμεν, καταστράφη το πυροβόλιον 'Αγίου Γεωργίου και οι τουρκοί είχαν όλον τον άπαιτούμενον χρόνον να το επισκευάσων την νύκτα και να άρχίσουν την πρωΐν νέον πύρ κατά των πολεμικών και του 'Ακτίου. 'Ο βομβαρδισμός της Πρέβεζας άτυχώς εξακολούθησε από της θης 'Απριλίου μέχρι της 5ης Μαΐου ότε έγένετο άνακαχή των πλοίων άνω άποτελέσματος, άνευ σκοπού. Κρίμα εις τας όβιδας! Τα πλοία τα έκτός του κόλπου μετέβηον άπ'αξ της ήμέρας και έρριπον δύο τρεις όβιδας κατά των πυροβολίων της Πρέβεζας εξ άποστάσεως 4—5 χιλιομέτρων και ούτω έφαινον να πέση η Πρέβεζα. 'Εν γένει όπως παρετηρήθη η έλλειψις σχεδίου και κοινής συνεννόησης μεταξύ του άρχηγού 'Αρτης, του διοικητού της μοίρας, της Κυβερνήσεως και του Βασιλέως. Ταύτα συμπεραίνονμεν εξ αυτών των γεγονότων τα όποια προσπίπτουν εις την άντλήσιν και του έλαχίστα διακρινόμενου δι' όζύναν η στρατιωτικός γνώσις. Καί πρώτον λαβόντες υπ' όψιν αυτας τας διαταγας της Κυβερνήσεως. 'Ο έπί των Ναυτικών ύπουργό, διατάσας τον έκτός του 'Αμβρακικού εύρισκόμενον μοίραρχον να άρχή την βομβαρδισμόν καθ' ώριμένον σημείον άμέσως. 'Ο μοίραρχος είχεν άφίσει εις το τηλεγραφείον Λευκάδος τον έπιτελεάρχην Γρίβιν όπως διαβιβάξη αυτώ άμέσως τας διαταγας. 'Ο έπιτελεάρχης άντί να εκπληρώση το καθήκον τουτο διαβιβάξη την διαταγήν του ύπουργού και άφού έλαβε την έγκρισιν έστειλεν εις τον μοίραρχον την διαταγήν. 'Εν τούτοις ός ότου γίνον αι συνεννόησεις αυται παρήλλα μία ήμια κατά την όποιαν ήδύνατο κάτι να γίνη, να έπιτυχθή ίσως μία νίκη, μία κατάληψις. 'Αναφέρονται το γεγονός ποϋτο ίνα και εξ άλλων ήμοίων του έν 'Αρτη στρατού είκόσμεον ότι ή τα ναυτική και στρατιωτική ήνέργεια της 'Ηπείρου δέν έδασιζέται επί προδιαγεγραμμένου σχεδίου, οϋτινος η έκτέλεσις έδει να πραγματοποιηθή διά πάσης θυσίας. 'Αμφιταλαντεύεται η διάνοια παντός πολίτου όσκις πρόκειται να άπορανηθί επί τούτου των ζητημάτων, εις άδύνατον να χαρακτηρίσωμεν ως έργα νοθρας διανοίας και έπιπολείου ή ως άπαγχυσμα κωμωδίας ήτις περιστασάντο προς ζημίαν του έθνους όλοκληρού. 'Εν 'Ηπείρω άμείωτα συνυπάρχουν. 'Εργα νοθρας διανοίας θύλομεν κατωτέρω πολλά αναφέρει, οίς δέν αναγράφονται ούδαμού. 'Αλλ' ως ταυτα δέν δυνατόν να χαρακτηρισώμεν η πού να άποδώσωμεν τας άντιφατικές διαταγας; 'Ο εις διατάσεις αβωβαρδισατε, καταλάβετε τας ύποδόλους χώρας, ό έτερος ζητεί έγκρισιν τών διαταγών τούτων. Τίς δι δίδων διαταγας; τίς ό μη έκτελών; τίς άναστείλας έκείνας αίνους ήδύναντο να συντελέσωσι ώστε να κατέχωμεν και ήμεεις σήμερον την 'Ηπειρον και άλλας έλληνικές νήσους; δέν εινε δυσχερές βραδύνομεν να εξετασώμεν και άν νομίζωσιν οι ύπεύθυνοι ότι άπεμάκρυναν από το βαρύνον σαρκίν των την 'Ελληνικήν γήν πασαν τιμοριαν αυταπειτώνται η εύθνην διά την έπαιλόνσαν καταστροφήν αυτούς μόνον βαρύνει και όταν έλθη ή ώρα η χείρ της

έλληνικής δικαιοσύνης και η άγανάκτησις του Πανελληνίου θα ύποδείξη τίνες είσι και όποία άμύνη εις αύτας καταδίκη. 'Ο 'Ελλην της Μικράς 'Ασίας, της Θράκης, ο Θεσσαλός οϋτινος ή-μάσθη και καταστράφη η πα-ρίς, ο 'Ηπειρώτης οϋτινος έθλην την έλευθερίαν δέν θα ήσυχάζη ποτέ ότι ο πολεμος τον όποιον διεξήγαγεν η 'Ελλάς δέν ήτο πόλεμος, ήτο απλή παγκινή την όποιαν προς καταστροφήν του έθνους παρασκευάσαν άδύνατοι και πεπωρωμένοι κυβερνώνται. Αυτοί θα ύποδείξωσι τους ύπεύθυνους.

'Η πτώσις της Πρέβεζας έδει να συγκεντρώση την προσοχήν του 'Αρχηγού 'Αρτης και του κυβερνήτου της θωρηκτικής μοίρας. Δέν τολμώ να παραδεχθώ ότι ποσός δέν τους άπασχόλησε το ζήτημα τουτο: διότι άλλας ήμέρας πρό του πολέμου ο κ. μοίραρχος, συνοδευόμενος υπό του έπιτελείου αυτού και έν έπιστήμω στολή, είσήλθεν εις 'Αρταν όπου φιλοφρόνως έγένετο δεκτός υπό του άρχηγού κ. Μάνου. 'Ελήχθη τότε ότι σκοπός της έπισκέψεως ταύτης ήτο κοινή συνεννόηση περί της πολεμικής ήνέργειας. Τουτο εινα το πιθανόν και όρθόν. Ούδ' είναι δυνατόν να ύποσθώ ότι η εις 'Αρταν μετάβασις είχε τύπον άπλού φιλοφρονήματος προς τον γενικόν άρχηγόν. 'Αλλά πάλιν, άφού η έπίσκεψις αύτη άφείρεν την συζήτησιν του πολεμικού σχεδίου και την κοινήν συνεννόησιν, πώς συνέβη ώστε ούδεμία συνεννόησις να ύπαρχη και ούδεν συγκριμένον σχέδιον; πώς συνέβη ώστε τα πολεμικά πλοία άντί να ώσιν υπό τας άμέσως διαταγας του άρχηγού 'Αρτης έλάμβανον τοιαύτα από τον μηδέν γινώσκοντα ύπουργόν οϋτε δυνατόν να γνωρίζη. 'Η έκδοσις διαταγών τηλεγραφικών εινε εύχρής έργον, και ούδεμίαν άπαιτεί ιδιαιτέρην ικανότητα όταν ο ύπουργός των ναυτικών έτηλεγραφεί προς τον μοίραρχον της Δυτικής μοίρας όσας παταχοϋ πύρ κτυπήσατε άνά τα παράλια της 'Ηπείρου έπισπεύρατε πανταχοϋ τον τρόπον, δέν έπραττέ τι δι' όπερ ώρειλα να κομπάζη ύπέπιπεν όμως εις άμαρτημα άσυγχώρητον. Διότι, να μίν, έδομβαρίζετε και κατέστρεφεν η δυτική μοίρα, άνά τα παράλια της 'Ηπείρου; άλλας τίνα κατέστρεψε; τίνα έδομβαρίζετε; εις τίνα έπισπεύρατε τον όρβον και τον τρόπον; Είς τους όδομκούς; 'Απαγε! Οι όδυστοιές χριστιανοί ύπέστησαν τας καταστρώφας περί ών κατωτέρω θέλω έκτενώς άσכולηθί. Οι δημαγωγοί των 'Αθηνών, είντες προς στιγμήν έφαντασθήσαν ότι μετεβλήθησαν εις ναυάρχους και ήδύναντο να άντικαταστήσωσι τον Κανάρη και τους άλλους περιφανείς ναυτας, έλαχίστα ένδιαφέροντο περί τουτου. 'Αλλως τε προς τί να βομβαρδίζωσι τα άλλα της 'Ηπείρου παράλια, άφού ίστατο πρό αυτών η Πρέβεζα. Δέν ήκούσθη ποτε εις τον τον κόσμον, οϋτε εις το γειωκότεστον Κράτος της ήρηνλίου να βομβαρδίζηται μία πόλις με δύο ψευτοπυροβολεία από της θης 'Απριλίου μέχρι της 5ης Μαΐου, ήτοι επί ένα άκριβώς μήνα και αύτη να άνθίσταται με τριών ταγματών φρουράν. Παρόμοιον γεγονός άναντιρρήτως δέν αναγράφει εις ιστορίαν έθνους. Πάση θυσία η Πρέβεζα έδει να πέση την Δευτέραν ήμέραν της μάχης. 'Οτε ο στρατός εισήρχετο από το Μπάνι εις την πεδιάδα της Φιλιππιάδος, συγχρόνως έπρεπε να πέση και η Πρέβεζα. 'Επρεπε να άποβιβάσθω από δύο διευθύνσεις ίσχυρόν άποβατικόν σώμα μετά πυροβολικού και ούτω να καταληφθί η άνίσχυρος πόλις πρό της όποιας κατέβηχ η γελείος ο στόλος ήμών και άχρηστον το ναυτικόν όπερ περικλείει ναυτικούς με θήλυν και μορφομένους. Και δέν ήτο τουτο δύσκολον άφού από της πρώτης ήμέρας του πολέμου οι Τούρκοι μετέβησαν εις τας χριστιανικές οικίας και άπεκάλουν τους χριστιανούς αδελφούς.

'Οτε δέ έγνώσθη η πτώσις της Φιλιππιάδος άνέμενον έν Πρέβεζη να προχωρήση ο έλληνικός στρατός δέν όποιον άνέμενον την Μεγάλην Παρασκευήν ίνα παραδώσωσι την πόλιν. Πρός τον σκοπόν τουτον χριστιανοί και όθωμανοί παρεσκευάζον έλληνικές σημαίας και έζητωκραύγαζον ύπερ του βασιλέως Γεωργίου εις δέ βέης είχε σφάζει 150 άρνία όπως φιλοξενήση τον στρα-

τόν). 'Ο στρατός δέν έπροχώρησε και η Πρέβεζα δέν παρεδόθη. Αυτή εινα η άλληθεα. 'Ο βομβαρδισμός των πλοίων ούδεμίαν έπηρεσε καταστράφη εις την πόλιν συνεπώς ήτο άνωφελής άνευ άποβατικών σωμάτων και πολιορκίας εις της ήρπας. 'Ητοιμασθήσαν να παραδώσωσι την πόλιν και θά την παρέδιδον άλλά ποϋ ήτο ο έλλ. στρατός; 'Επερίμενε φαίνεται να στείλουν τον καλέσουν! 'Αν έκυριεύετο άμέσως η Πρέβεζα, πρώτον άνεπετρούτο το γύητρον της 'Ελληνικού άγώνος, είτα εξηταλίζετο πανταλώς η έν 'Ηπείρω όρασις. 'Ο 'Αμβρακικός κόλπος θα ήτο εις την κυριαρχίαν του στόλου ήμιν και πάσα έπικουρία η έπιστοιότης του ήμιν πείρω στρατού θα εξετειέτο διά του κόλπου εύχερας και δέν θα ύπήρχε αι δυσκολίαι αλληλως παρετηρήσαν. Πώς ούτω παρασκευάσθησαν τα πράγματα δέν είμαι εις θέσιν να γνωρίζω. 'Οτε έκ της Νικοπόλεως μετέβη εις 'Αρτα περιλλυος διά τα γονόμενα διηυθύθην εις το άρχηγείον, όπου έπί έπί ικανήν ώραν συνμίλησα και μετά θέρους εξήθηκα ότι περιέπεσαν εις την άντλήσιν μου έκεί ήκούσθη επί τινα φωνή λέγουσα ότι το άρχηγείον ύπέβαλε εις την κυβέρνησιν το σχέδιον της άμέσου καταλήψεως της Πρέβεζας, άλλ' ότι η κυβέρνησις την έκένωσιν να προβάλλωμεν ως άντιστάμισμα της Θεσσαλίας. 'Οτε έγένετο η άνακαχή η ήμετέρος στρατός ήτο κύριος του ήμισυ μόνον της γερύρας 'Αρτης όπερ άνήκειν εις τους Τούρκους!!

Ημέρα 2α—7 'Απριλίου. 'Ο στρατός 'Αρτης είσέβαλεν εις την πεδιάδα από το Μπάνι έγράφει εις το προηγουμένον φύλλον.

'Ο στόλος εξακολουθεί να βομβαρδίζει άνεστώς! την Πρέβεζα.

Είς τον σταθμόν Πλάκας όπου ύπήρχον δύο λόχοι εύζώνων υπό τον ταγματάρχην κ. Πάτην από πρώιμης ήρτας σφοδρόν πυρ κατά των Τούρκων ολτίνες άνατεκρίνοντο άραιώς. 'Ερωτήθη εις έκ των ήμετέρων, τουρκοί δέ είσι.

Είς τον σταθμόν Καλαρρυτών καταγγέλλουν υπό ενός λόχου εύζώνων ύπήρχον και 200 περίπου επαναστάται υπό τον Σκαλτσά. 'Ο Σκαλτσάς μετά των άνδρών αυτού είσέβαλεν εις τιν Συρράκον δι' άτραπού και παρακάμψας το χωρίον έρθαντες εις θέσιν 'Αγιος Γεώργιος κειμήν επί της όδου Ντοβιστιάνων-Συρράκων. 'Εκρύβησαν δέ υπό τινα τοίχων. Την πρωΐν ότι οι τουρκοί εξήλθον από έκάς σταθμόν έπυρεβλήθησαν υπό των επαναστατών και έφρονεύθησαν περί τους 30 τουρκοί: οι λοιποί έκλείσθησαν έν νέον εις τον σταθμόν. Οι επαναστάται τότε μετεχειρίσθησαν το εξής τέχνασμα. Τινές έκρύβησαν έντός μάνδρας οι δέ λοιποί προσποιούντι ότι έφρυνον. Οι Τούρκοι νομίσαντες ότι πράγματι έφρυνον έπέπεσαν κατ' αυτών και τότε εύρήθησαν μεταξύ δύο πυρών και έφρονεύθησαν περί τους 60. Οι επαναστάται μη ύποσταντες ούδεμίαν άπώλειαν και κινδυνώνοντας να άποκλεισθώσιν υπό πολυαριθμού τουρκικού στρατού έπέστρεψαν εις Καλαρρυτάς διά της αυτής όδου. (άκολουθεί)

ΕΚ ΤΩΝ ΧΙΟΝΟΣΚΕΠΩΝ ΚΟΡΥΦΩΝ ΤΟΥ ΠΙΝΑΥ

Τη 9 'Ιουνίου 1897

Αι βέρβεροι όρδαί του 'Ισλάμ, και η δαίλι του άντισυνταγματάρχου Μικροπούλου, όστι παρή την διαταγήν του άρχηγείου έγκατέλειπ την πόλιν των Τρικαλών άμυχνόμεν εις την άχνη των, διασκορπίσας τους κατήκους αυτης κακήν κακώς εις τα τέσσαρα σημεία του όριζόντος. 'Αλλοτε θέλω έκθέσει προς ύμας γενικώς τα από του Μεγάλου Σαββάτου μέχρι σήμερον λυπηρά συμβάντα, ήδη περιοριζόμεν μόνον εις τα άφωρόντα τους έν Τρικκαίους 'Ηπειρώτας. Πολιτικός διοικητής των Τρικκαλών διαώρηθι το πρώην πρόξενος, άστυνόμος ο καταπύστος προδότης Δημήτριος 'Ιωαννίδης και ιδιαιτερος μυστικόςύμβουλος του διοικητού ο Γεώργιος Μου-

σούρος και Νικόλαος Τζανος, οι εύνοούμενοι του τώως νομαρχου Πετρίτου, ο τελευταίος μάλιστα κατά Πετρίτην τυγχάνει και διαμσος άνι-πρόσωπος του κυρίου 'Αβέρωφ. Μόλις έπαύσαν ο πρόξενος εις Τρίκαλα διατέαε να άνοίξουν τας οικίας των συμκινόντων 'Ηπειρώτων, είντες είχαν χαρακτηρησθί παρά του προξένου και των συμβούλων αυτού ως μέλη του κομμηάτου. Καί κατά πρώτον ήνοιξαν την οικίαν του συμβολαιογράφου Παλαιού, είπαιτα του Μηνά Σπυράκη, του Πύχτου, του Ρέτου, Παπαδάσου και άλλων, έφρονύσαντες δέ έν αύταις δέν εύρον τί το έπιλήψιμον, έθσαν όμως σκοπους εις τας θύρας των άνω οικιών και δέν άφώνουν κανένα να πλησάσθω. Καί την μέν ήμέραν στέκει ο σκοπός, την δέ νύκτα ο άστυνομος μετά νιζάμνην διά κάρρων μετακομίζουσι τα έπιπλα από τας άνω οικίας εις τον δευτεροβιομικόν σταθμόν. Δέν ήρκείσθησαν εις την συλτησιν των οικιών μόνον άλλά διατέαζαν και την δήμεισιν πάσης έν γένει κινήσεως περιουσίας ούτω του 'Αλέου Τρίγην έπώλησαν εις δημοπρασίαν πενήτηνonta αγελάδας, τριακόσια πρόβατα και διαφορά ζώα τα όποια είχαν εις Πατουλιάν, διήρπασαν την άποθήκην του πλήρη δημητριακών καρπών, και επανελθόντα εξ 'Αθηνων, συνέλαβον αυτών και έρωλίκασαν, ως μέλη ούθην του κομμηάτου. Τώρα δέ άλλος μίν λεγουν ότι θα τον κρεμάσουν άλλος δέ ότι θα τον μαζήσουν. 'Ο Θεός όμως να τον άπωλλάξη από τας χείρας των άνόμων κριτών. Του Πύχτου έπισχε: έδωκεσαν άπαντα την περιουσίαν του από τα χωρία Πιστηρό, Μακρυχωρί και Κουτσόχειρον, συνσταμένην έκ είτου, άρθεσίτου, κτηνών, γεωργικών εργαλείων και λοιπών. 'Ολοι δέ οι έν Τρικκαίους 'Ηπειρώται άμα τη άφίσει του προξένου, άνέχωρησαν έκείθεν λάθρα, διότι έχουν την φωταγρία των μελών της 'Ηπειρωτικής 'Αδελφότητος και τους ζητούν με το κήριον. 'Ολα τα περιέμενε κανείς, όχι όμως και να γίνη η Θεσσαλία τουρκική. Το άνάθεμα ές το έχη ο Δηλιγιάννης ο όποιος με τα μισά του μέτρα έπληρε τον κόρπον εις τον λαμόν του, διότι άν είχε καλήση υπό τας σημαίας άρκετόν στρατόν θα είμεθα σήμερον εις τα 'Ιωάννινα και Βιτώλια. Περαιών την παρούσαν δέν δύνομαι παρά να επανέσω την πόλιν και γενναίωτητα του έκ Συρράκων όπλαρχηγού Νικόλαου Μπούτικου, όστις μετά έπίτα έκ των έπαών του, δευτέραν 'Ιουνίου έναστώτος έτους, άπέκρουσεν έκ της γερύρας της Σαρακινας ότακούςΤούρκους θελήσαντας να καταλάβουν την Καλαμπακάν. 'Επί πέντε ώρας έπολέμησαν ο άτόρμητος 'Ηπειρώτης, χωρίς να δειλιάση το παράπαν άπέναντι τόσοσ πληθους Τούρκων, κανονοβολήσαντων μάλιστα τους επαναστάτας πολ-λακίς διά δύο όρειών πυροβόλων. Χαρεις εις την γενναίωτητα του έν λόγω 'Ηπειρώτου έσώθη η επαρχία Καλαμπακας από τας άγρίας τουρκικές όρδας. Φαντασθήτε ο έλεύος 'Ηπειρώτης με έπίτα μόνον επαναστάτας έκράτησεν όκτακοσίους Τούρκους και ο άντισυνταγματάρχης Μικροπούλος με τέσσαρας χιλιάδας στρατόν και με εξ πυροβόλα έγκατέλειπε τα Τρίκαλα, μόλις έμαθεν ότι οι Τούρκοι εύρίσκονται εις Κουτσόχειρον. 'Αλλοίμο όν μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΛΑΣ

Μετά βαθυτάτης λύπης άγγέλομεν τον θάνατον του εαδιστού και έλχιχόντος 'Ηπειρώτου Μιχαήλ Μελά, έπισυμβάντη την 8ην πρωινήν ώραν της 7 'Ιουνίου έν τή επί της όδου Πανεπιστημίου μαγρώ αυτού.

'Ο Μιχαήλ Μελάς έγεννήθη έν 'Εριμουπόλει την 2 'Απριλίου 1833. 'Ο πατήρ αυτού Γεώργιος ά-ήνων εις ένα των άπρεπιστέρων οίκων των 'Ιωαννίνων, έλαβε μέρος ένεργόν εις την Φιλικήν 'Εταιρίαν, εισώθη δέ έκ των έν Κωνσταντινουπόλει σραγών κατά την έναρξιν της επαναστάσεως, καταργών εις Ρωσίαν, όπθεν διακρύψαντες έτι του άγώνος κατήλθεν εις την 'Ελλάδα. Η μήτηρ του ήτο θυγάτηρ του εξ 'Αργυροκάστρου Μιχαήλ Βασιλείου και άνειψά του 'Αλεξάνδρου Βασιλείου, των φίλων

του Κοραή. Συμπαρησας τας έγκυκλίους σπουδάς του Μιχαήλ Μελάς ένηγκαλίσθη το έμπορικόν σταθμόν συνεταιρισθείς μετά των προσυτέρων αδελφών του: 'Εξ αυτών ο πρωτότοκος, Λεων Μελάς, ο όνομαστός συγγραφέας του 'Ερσοταβή, έγκριτος νομομαθής, ήττωρ των ευφραδέστερων, έχρηματισε δις ύπουργός, άλλ' άπεσύρθη έκ της πολιτικής και άφοσιώθη κατά τα τελευταία της ζωής του έτη εις την βελτίωσιν της παιδαγωγίας έν 'Ελλάδι. 'Ο δευτερότοκος Βασίλειος, παρικήτης του έμπορίου, έγκαταστάθη πρό έτών εις 'Αθήνας, άπεβίωσε δέ το 1886, διαθέσας μέγα της περιουσίας του προς ίδρυσιν νηπιαγωγείων. 'Ο τρίτος, Κωνσταντίνος, άρχισας το σταθμόν του ως δικαστής, έπεσθη έπίσης εις το έμπορίον και συνέγραψε μάλιστα το 'Εμπορικόν 'Εγγχειρίδιον, τον όποιου τρεις μέχρι τουδε έκδόσεις έχρησίμευσαν προς φωτισμόν και ποθηγήσιν της έμπορευμένης 'Ελληνικής νεολαίας. 'Αλλά παρατηρήεις και ούτος του έμπορικού επαγγέλματος, ζή ίδιωτευσεν έν Μασσαλία. 'Ακολουθών το παράδειγμα των αδελφών του, οϋτε ο Μιχαήλ άφοσιώθη άποκλειστικώς εις το έμπορίον. 'Ενώ έτι ήνύθηνε το έν Μασσαλία κατάστημα των 'Αδελφών Μελά, ένησχολείτο έκεί εις τα της τέχνης, οι δέ Γαλλοί, έν μέσφ των όποιων έζη, έκτιμώντες τας καλλιτεχνικές γνώσεις και τον ύπερ του καλού ζήλόν του, άνηγόρευσαν αυτών πρόεδρον του έκεί αΚαλλιτεχνικού Συλλόγου. Παρατήρησας και ούτος όριστικώς το έμπορικόν σταθμόν έγκατέλειπε την ζήνην και έπιστρέψας εις την πατρίδα έγκαταστάθη οικογενειακώς εις 'Αθήνας το 1874. 'Εκτοτε ούδεποτε έπαυσε λαμβάνων ένταύθα μέρος ένεργόν εις πών ό,τι πατριωτικόν η φιλοπατριωτικόν της εήρνης, τας διεξαγόμενας έν Κωνηπόλει, προέχεται άποκλειστικώς έκ της υπεβολικής βραδύτητος, την όποιαν διενύκη η Τουρκία. 'Ο Λόρδος Σαλιουβούρ διεβεβαίωσεν ότι πάσαι αι Δυνάμεις είσιν καθ' όλοκληρίαν σύμφωνοι επί του άντικείμενου του διακανονισμού του 'Ελληνοτουρκικού ζητήματος. 'Ο Λόρδος Κίππερλέυ έξέφρασεν ούσώτως την έλπίδα, ότι αι Δυνάμεις, αίτινες, άνέλκον εις τας χείρας των τα συμφέροντα της 'Ελλάδος, θα ένασχώσων άσπρατρίαν πίστιν, ίνα κατανικήσωσι την ίσχυρογυμωσμένην της Τουρκίας.

Μετά την ύποβολήν των νέων όρων της Πύλης διά την στρατηγικήν διαρρύθμισιν των συνόρων, οι πρεσβευται δέν κατήλθον πλέον έκ του Βοσπόρου εις το μέγαρον του Τεγανή προς συνεδρίασιν, θεωρήσαντες τας προτάσεις της Πύλης ως γενομένης μόνον προς παράλκυσιν του ζητήματος. Τούτο ένεκεν άπεφασίσθη, όπως συνέργωνται εις το έν Θεραπείας μέγαρον του πρεσβευτού της Δυστρίας Καλίτε. Κατά πληροφωρίαν δέ άπεφασίσθη, όπως έντός της έβδομαδος ταύτης οι πρεσβευται προβώσιν εις την λυσιν παντων των λεπτομερειών των όρων της εήρνης και είτα έν σώματι έπιβέλωσιν εις την Πυλιν την παραδοχήν αυτών, άφού έκ των μέχρι τουδε γενομένων συνεδριάσεων άπεδείχθη, ότι ο Σουλτάνος πών άλλο η την ταχέαν λύσιν του ζητήματος έπεζητεί.

'Ο έν 'Ιωαννίνους δικηγόρος κ. Λεων. Γεωργίτσην άνεχώρησεν έκείθεν εις Κιανόβον της Ρωσίας δι' ύποθέσεις αυτού.

— 'Ο κ. 'Αθ. Ζίνης πρσως αναπληρωματικός σύμβουλος του όρκου 'Αθηνών κενωθέντος μιας θέσεως δημοτικού συμβούλου κατέλαβεν άμέσως τον νόμον την θέσιν ταύτην, και παρακάμψαντες νυν έν τώ συμβούλιφ εν φ έν αφιβεβόλλομεν ότι θέλει έργασθί ύπερ των συμφερόντων του δήμου.

— Ο έν Λαρίση ήμετέρος άντιπροσώπος φίλος κ.

'Ι. Ζούγκας όσας και αυτας τάς ένεις της καταστρώφης εύρίσκειται νυν εις 'Αθήνας κατά της οίκογενείας του.

— Ο έν Καρδασαρά φιλοπατρις Ηπειρώτης Μην. Βήτος έκ Κατσαναχωρίων καταρτίσας ίδιον ήμας έπέλεμψεν εις Πέντε 'Ηρακλίδαι και άπέδωκεν έκεί μη δύνηται να έλθω ως έσπείε έλευθέραν την άστυν 'Ηπειρον. 'Ας εινα έλπίω η μνήμη του άνδρος όστις προσέφερεν έκυτον θυσίαν ύπερ της απελευθερώσεως της πατρίδος, καθ' έν χρόνον έλλοι δύνημενοι να συντελέσωσιν εις τοϋτο έφροντίζον μόνον περί της άτοιμικής εμαρείας και άνέμενον να έλευθερώσουν άλλαι την πατρίδα των και αυτοί ύστερον να έπολάσωσιν τα αγαθά της έλευθερίας.

— Ο καυμένος ο Νικόλ Σαγκρίτης άνθροπολογός λάβων μέρος εις την μάχην της Νικοπόλεως μετά της Ηπειρωτικής φάλαγγος, έπαθεν έξείς θορηκτικούς ρευματισμούς και εύρίσκειται εις Πάρον την έλατρίαν αυτού πατρίδα. Σπουδάσας επί δεκαετίαν έν 'Ιωαννίνους και την 'Ηπειρον ως ίδιον πατρίδα αγαπήν έζη-ησε κατά την συγκρότησιν της φάλαγγος να πέμψη έν 'Ηπείρφ και το ύπουργείον του άπέσταλιν εις αυτήν και έργασθή άσκιως και έπείσθησεν άριστά το κατήκον αυτού. Κατά την ύπομνήσιν από τας εύχολας Δούρου μέγας Σαλαβάρης επί τέσσαρας ώρας έδαλόμενος έντός βάλτου και ύδατος μέχρι έσφους. Τοϋτο συντέλεσεν εις την πύθνην του άτυχούς φίλου ύπερ της ταχείας άναρρώσεως του όποιου από καρούας εύχόμεθα.

— Άτιαν προσέγως έκείθεν ήμερησίαν έφημερίαν εις μέγα σχήμα υπό τον τίτλον το 'Εθνος και την διεύθυνσιν του έγκριτου δημοσιογράφου κ. 'Αγησιλάου Γιαννοπούλου 'Ηπειρώτου.

— 'Αφίκετο εις 'Αθήνας ο έν 'Αργυροκάστρω αναπληρωτής του προξένου κ. 'Αθανάς Γ. Σιάμος.

ήτις πάντοτε ήνόγειο, τουθ' όπερ εινα σπάνιον φαινόμενο έν 'Αθήναις.

'Ο άειμνηστος άνήρ άπεχθάνετο τας έπιδείξεις και τας πομπάς και άποβ ήγκων άφθηκε σχετικώς έντολός. 'Η κηδεία του, έν τη άπλό-τητι ένεκα της έλλειψεως των έπιδείξεων, των στεφανών και των λόγων, ύπήρξεν έπιβέβλωσα και άξία του κηδευμένου. Πληθος πολύ και έκλεκτόν συνώδους τον μέγαν πολίτην μέχρι του νεκροταφείου και άπλήθην έκείθεν συγκεινημένον ότε ήκούσθη ο τελευταίος δούπος της σκαπάνης ήτις ένέκλειεν αυτόν έν τη αίώνια κατοικία.

'Εκ των άποσταλόντων πολυπληθών στεφανών η οικογένεια Μελά έξέχθη και κατέβασαν εις τον τάφον μόνον τον της εύγνωμοσύνης 'Ηπείρου, του Δήμου 'Αθηναίων και της Φιλεκαπιδευτικής έταιρίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 'Ιουνίου. 'Εν τη Βουλή των Λόρδων, ο Σαλιουβούρ διεκήρυξεν ότι η βραδύτης περί τας διαπραγματεύσεις της εήρνης, τας διεξαγόμενας έν Κωνηπόλει, προέχεται άποκλειστικώς έκ της υπεβολικής βραδύτητος, την όποιαν διενύκη η Τουρκία. 'Ο Λόρδος Σαλιουβούρ διεβεβαίωσεν ότι πάσαι αι Δυνάμεις είσιν καθ' όλοκληρίαν σύμφωνοι επί του άντικείμενου του διακανονισμού του 'Ελληνοτουρκικού ζητήματος. 'Ο Λόρδος Κίππερλέυ έξέφρασεν ούσώτως την έλπίδα, ότι αι Δυνάμεις, αίτινες, άνέλκον εις τας χείρας των τα συμφέροντα της 'Ελλάδος, θα ένασχώσων άσπρατρίαν πίστιν, ίνα κατανικήσωσι την ίσχυρογυμωσμένην της Τουρκίας.

Μετά την ύποβολήν των νέων όρων της Πύλης διά την στρατηγικήν διαρρύθμισιν των συνόρων, οι πρεσβευται δέν κατήλθον πλέον έκ του Βοσπόρου εις το μέγαρον του Τεγανή προς συνεδρίασιν, θεωρήσαντες τας προτάσεις της Πύλης ως γενομένης μόνον προς παράλκυσιν του ζητήματος. Τούτο ένεκεν άπεφασίσθη, όπως συνέργωνται εις το έν Θεραπείας μέγαρον του πρεσβευτού της Δυστρίας Καλίτε. Κατά πληροφωρίαν δέ άπεφασίσθη, όπως έντός της έβδομαδος ταύτης οι πρεσβευται προβώσιν εις την λυσιν παντων των λεπτομερειών των όρων της εήρνης και είτα έν σώματι έπιβέλωσιν εις την Πυλιν την παραδοχήν αυτών, άφού έκ των μέχρι τουδε γενομένων συνεδριάσεων άπεδείχθη, ότι ο Σουλτάνος πών άλλο η την ταχέαν λύσιν του ζητήματος έπεζητεί.

'Ο έν 'Ιωαννίνους δικηγόρος κ. Λεων. Γεωργίτσην άνεχώρησεν έκείθεν εις Κιανόβον της Ρωσίας δι' ύποθέσεις αυτού.

— 'Ο κ. 'Αθ. Ζίνης πρσως αναπληρωματικός σύμβουλος του όρκου 'Αθηνών κενωθέντος μιας θέσεως δημοτικού συμβούλου κατέλαβεν άμέσως τον νόμον την θέσιν ταύτην, και παρακάμψαντες νυν έν τώ συμβούλιφ εν φ έν αφιβεβόλλομεν ότι θέλει έργασθί ύπερ των συμφερόντων του δήμου.

— Ο έν Λαρίση ήμετέρος άντιπροσώπος φίλος κ.

'Ι. Ζούγκας όσας και αυτας τάς ένεις της καταστρώφης εύρίσκειται νυν εις 'Αθήνας κατά της οίκογενείας του.

— Ο έν Καρδασαρά φιλοπατρις Ηπειρώτης Μην. Βήτος έκ Κατσαναχωρίων καταρτίσας ίδιον ήμας έπέλεμψεν εις Πέντε 'Ηρακλίδαι και άπέδωκεν έκεί μη δύνηται να έλθω ως έσπείε έλευθέραν την άστυν 'Ηπειρον. 'Ας εινα έλπίω η μνήμη του άνδρος όστις προσέφερεν έκυτον θυσίαν ύπερ της απελευθερώσεως της πατρίδος, καθ' έν χρόνον έλλοι δύνημενοι να συντελέσωσιν εις τοϋτο έφροντίζον μόνον περί της άτοιμικής εμαρείας και άνέμενον να έλευθερώσουν άλλαι την πατρίδα των και αυτοί ύστερον να έπολάσωσιν τα αγαθά της έλευθερίας.

— Ο καυμένος ο Νικόλ Σαγκρίτης άνθροπολογός λάβων μέρος εις την μάχην της Νικοπόλεως μετά της Ηπειρωτικής φάλαγγος, έπαθεν έξείς θορηκτικούς ρευματισμούς και εύρίσκειται εις Πάρον την έλατρίαν αυτού πατρίδα. Σπουδάσας επί δεκαετίαν έν 'Ιωαννίνους και την 'Ηπειρον ως ίδιον πατρίδα αγαπήν έζη-ησε κατά την συγκρότησιν της φάλαγγος να πέμψη έν 'Ηπείρφ και το ύπουργείον του άπέσταλιν εις αυτήν και έργασθή άσκιως και έπείσθησεν άριστά το κατήκον αυτού. Κατά την ύπομνήσιν από τας εύχολας Δούρου μέγας Σαλαβάρης επί τέσσαρας ώρας έδαλόμενος έντός βάλτου και ύδατος μέχρι έσφους. Τοϋτο συντέλεσεν εις την πύθνην του άτυχούς φίλου ύπερ της ταχείας άναρρώσεως του όποιου από καρούας εύχόμεθα.

— Άτιαν προσέγως έκείθεν ήμερησίαν έφημερίαν εις μέγα σχήμα υπό τον τίτλον το 'Εθνος και την διεύθυνσιν του έγκριτου δημοσιογράφου κ. 'Αγησιλάου Γιαννοπούλου 'Ηπειρώτου.

— 'Αφίκετο εις 'Αθήνας ο έν 'Αργυροκάστρω αναπληρωτής του προξένου κ. 'Αθανάς Γ. Σιάμος.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΡΙΖΑΡΗ

Οἱ ἐκτελεστοὶ αὐτῆς — κυριοὶ ἢ ἐκλ. γῆ τοῦ ἀντι-
καταστάτου τοῦ ἀποβιώσαντος Ζαγορίου ἐκτε-
λεστοῦ Δημ. Χασιώτου.

Ὁ ἀείμνηστος Γ. Ρίζαρης ἰδὼν τοὺς πόθους αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ προαποβιώσαντος ἀδελφοῦ του Μανθου ἀποτυχόντας μετὰ τὸν μέγαν ἀγῶνα τοῦ 1821, διότι καὶ ἡ πατρίς αὐτῶν, τὸ πεφιλημένον των Ζαγορίων, ἔμεινεν δούλον μεθ' ὅλης τῆς λοιπῆς Ἠπείρου, ἀπεφάσισε τὴν σχολὴν, ἣν εἶχον προσχεδιάσει νὰ ἐγείρῃσιν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἐπαρχίας Ζαγορίου, τῇ μονῇ τοῦ Ρογκεῶ, νὰ ἰδρύσῃ ταύτην ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδευσεως ὑπουργοῦ του. Λοιπὸν διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1840 Διαθήκης του πάντα τὰ κατὰ τὴν φερώνυμον σχολὴν του, πρὸς Ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁποίας διέθετο ἀπασαν τὴν τε κινήτην καὶ ἀκίνητον μεγάλην περιουσίαν του, διέθετο σοφῶς, σαφῶς, εὐκρινῶς καὶ ρητῶς, διατάσσων, ἵνα μηδεὶς μεταβάλῃ καμμίαν τῶν ἐν αὐτῇ διαταξέων του, καὶ ἀφίνων εἰς τὸν θελήσαντα νὰ μεταβάλῃ τινὰ τούτων τὴν κατάρτην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων Πάντων εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ (βλέπε ἀρθρον 171 τῆς Διαθήκης του καὶ τὸν κωδικοῦ ἐλλόν του τῆς 29 Μαΐου 1841). Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς βουλήσεώς του καὶ διαχειρίσιν καὶ διακυβέρνησιν τῶν τῆς περιουσίας καὶ τῶν τῆς σχολῆς του διώρισε δέκα ἐκτελεστάς, ἦτοι 4 Ζαγορίσιους, 1 Κρήτα, 2 Σμυρναίους, 1 Χίον καὶ 1 Θεσσαλὸν (ἀρθρ. 66 τῆς Διαθήκης). Ἐν δὲ τοῖς ἀρθροῖς αὐτῆς 85 καὶ 153 ὁρίζει ρητῶς καὶ σαφῶς πῶς πρέπει νὰ γίνῃται ἡ ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ, ἦτοι: «*ἂν ἀποθάνῃ Ζαγορίσιος καὶ ἐκλεγῇται Ζαγορίσιος, — ἂν δὲ ἐκλιπῶν εἴη Σμυρναῖος ἢ ἀντικαθίσταται Σμυρναῖος, καὶ οὕτω ἐφεξῆς*» ὁπλ. γεννημένος ἐν Ζαγορίῳ, ἐν Σμύρῃ κτλ. καὶ οὐχὶ μὴ Ζαγορίσιος ἢ καταγόμενος ἀπὸ γονέων γόνата ἐκ Ζαγορίου, Σμύρνης, Χίου κτλ., ὡς περὶ τούτου ρητῶς ἄλλοτε ἀπεφάνθη καὶ ὁ ἀείμνηστος νομοδιδασκαλὸς τοῦ ἔθνους Β. Οἰκονομίδης.

Ἀλλὰ φέρε ἰδωμεν, ἂν οἱ κύριοι ἐκτελεσταὶ τηροῦσιν ἀπκρυσταλινῶς καὶ κατόπιν τῶν ἀρῶν τοῦ ἀείμνηστου Ριζάρη τὰς ρητάς καὶ μηδεμιᾶς ἐρμηνείας δεομένης διὰ τὸ σαφὲς αὐτῶν διατάξεις ταύτας καὶ ἄλλας τῆς Διαθήκης του.

Τὸ Συμβούλιον τῶν νῦν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης Ριζάρη ἀποτελούμενον ἀπὸ τῶν ἀξιότιμων κ.κ. Ἀναστ. Ζίννη, καθηγητοῦ, Ν. Ράδου, πρώην εισαγγελέως ἐφετῶν, Εὐδοξ. Στρούμπου, συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, Λεων. Μηλιώτου, ἀρχιάτρου τοῦ στρατοῦ καὶ ἱατροῦ τῆς Ριζαρείου σχολῆς, Ν. Φιλαρέτου, πρώην βουλευτοῦ Μεγαρώ, Ἀθηνογένης διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως, Λαμπρινίδου τραπεζῆτου, Πασπάτη, ἐμποροκτηματίου καὶ Λυμπερίτου ἱατροῦ, συνήλθε τὴν 7 ᾠρέχ. μηνὸς Ἰουνίου, ἵνα ἐκλέξῃ τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ ἐκλιπόντος Ζαγορίσιου ἐκτελεστοῦ Δημ. Χασιώτου, καθηγητοῦ. Οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κύριοι ἐκτελεσταὶ οὐκ οἶδαν ὅπως κατὰ παρέλ-
κυσιν τοῦ σαφοῦς ἀρθροῦ 153 τῆς Διαθήκης Ριζάρη ἀντὶ νὰ ἐκλέξωσι τρεῖς γνησίους Ζαγορίσιους, ἵνα ἐκ τούτων ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκλέξῃ ἓνα, ἐξελέξατο τοὺς κ.κ. Νάσον Ζίννην, Παναγ. Κουτσαλέξην καὶ Ἰ. Ἀργυριάδην, τοὺς δύο πρώτους, ἄνδρας ἄλλως ἀγαστοὺς, ἀγαθοὺς, ἐντιμωτάτους καὶ διακεκριμένους ἔχοντας ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀρθρ. 153 τῆς Διαθήκης δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκλέξιαι, καὶ διὰ τοῦτο λίαν λυπούμεθα διότι ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ ἐκλιπόντος Ζαγορίσιου ἐκτελεστοῦ, τοῦ Δημ. Χασιώτου, πρέπει νὰ ᾖ γνήσιος Ζαγορίσιος καὶ οὐχὶ ἄλλοθεν. Ὁ δὲ κ. Ἀργυριάδης εἶναι μὲν Ζαγορίσιος, ἀλλὰ διατελεῖ καθηγητῆς ἐν τῇ Ριζ. Σχολῇ, καὶ ἵνα ἐκλεγῇ ἐκτελεστής, πρέπει νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐξ αὐτῆς καθηγησίας διότι ὡς τοιοῦτου ἡ ἐκλογὴ του ἀντιβιβάνει διαρρήδην εἰς τὸν νόμον, ἀπαγο-

ρεύοντα, ἵνα ᾖ ὁ αὐτὸς ἐλεγχόμενος καὶ ἐλεγ-
κτής.

Ὁ κ. Παν. Κουτσαλέξης εἶναι υἱὸς πατρὸς εὐπατρίδου Ἰωαννίτου πρὸ αἰῶνος σχεδὸν με-
ταναστεύσαντος ἐκεῖθεν καὶ δὲν ἀμφιβάλουμεν ὅτι καὶ αὐτὸς θ' ἀπορῇ πῶς ἐδαπτίσθη Ζαγορί-
σιος ὑπὸ τῶν κυρίων ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης Ριζάρη, οἱ ὅποιοι ὤρκειον ν' ἀνοίξωσι τὸ μη-
τρών τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἵνα ἴδωσιν ὅτι ἐν αὐτῷ, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὡς ὑπότροφος τοῦ ἀείμνηστου Χριστοδούλου Εὐθυμίου πα-
τρίδα του ἐνέγραψε τὰ Ἰωάννινα. Λοιπὸν, κύριοι ἐκτελεσταί, ποῦ Ἰωάννινα καὶ ποῦ Ζαγό-
ριον! Γεωγραφικὴ βεβαιὰ σύγχυσις! Ὁ δὲ κ. Νάσος Ζίννης, ἀνεψιὸς τοῦ ἐκτελεστοῦ κ. Ἀναστ. Ζίννη καὶ συγγενὴς καὶ τῶν δύο ἄλλων ἐκτε-
λεστῶν, ἐχειροτονήθη Ζαγορίσιος δικολαβινῶς κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐκλογῆς, ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ ἴσως ἀνεβλήθη ἐπὶ μῆνας, δι' ἐνὸς χαρτιοῦ σταλέντος ἐντεῦθεν καὶ ὑπογραφέντος ὑπὸ τινῶν κατοίκων τῆς κώμης τοῦ Ζαγορίου Μονοδενδρίου ἀγνοούντων τὴν σημασίαν τοιού-
των ἐγγράφων, δι' ὃ καὶ ποινικῶς οὗτοι θὰ κα-
ταδικωθῶσι ἐκεῖ, διότι περιβλήθησαν κυβερνητι-
κὰ καὶ διοικητικὰ καθήκοντα, καὶ διότι τὰ μέλα
παραβλάπτουσι ὑπερτάτα δικαιώματα τοῦ Ζαγο-
ρίου. Τὰς ὑπογράφας τούτων ἐπεκύρωσε καὶ ὁ μη-
τροπολίτης Ἰωαννίνων ἀνεξετάστως καὶ ἀδασα-
νίστως καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας χάριν τῶν ἐπικυρωτικῶν, μεθ' ἧς ὑπέγραψε καὶ τὰς ἐκ 400 000 λιρῶν ζημίας, τὰς ἐπενεχθεῖσας ἐν Ἠ-
πείρῳ ὑπὸ τοῦ ἐλλήνου στρατοῦ!!! καὶ ὡς ἦτο
ἔτοιμος νὰ ὑπογράψῃ ἐπίσης καὶ τὴν κατὰ πρότα-
σιν τοῦ Μουφτῆ Ἰωαννίνων γενομένην ἀπόφασιν
νὰ θεωρηθῇ κτῆμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ
τοῦ Σουλτάνου ἀπασα ἡ μεσημβριὴ ἡ Ἠπείρος
ἀπὸ Πρεβέζης καὶ Ἀρτις μέχρις Ἰωαννίνων,
διότι κατεπατήθη ὑπὸ τοῦ ἐλλήνου στρατοῦ καὶ
ἀπηλλογῇ τούτου διὰ τῶν ὀθωμανικῶν ὀπλῶν,
ἂν μὴ ἐνδιαφερόμενοι κτηματῆται προὐλάρμαζον
ν' ἀνοβληθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ
ἄνθρωπος οὗτος τοιαῦτα ὑπογράφει ἐγγράφα,
μέλλει αὐτῷ διὰ τοιαῦτα ὑπεβόλημαῖα πιστο-
ποιητικὰ καὶ μάλιστα ὅταν ἀτολύνται ταῦτα
διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐν ἧ οὐδένα ἔχει νὰ δώσῃ
λόγον; Παταχθήτω λοιπὸν οὗτος καὶ ὑπὸ τῶν
κ.κ. ἐκτελεστῶν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν ἡλικῶς διὰ τῆς ἀπορρίψεως
τοῦ ψεύτικου χαρτιοῦ του.

Ὁ πάππος τοῦ φίλου μας κ. Νάσου Ζίννη, εὐπατρίδης Ἰωαννίνων πρὸς αἰῶνος περίπου με-
τηνάστευσεν εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκεῖθεν εἰς
Ἀθήνας, ἐν αἷς ἐγεννήθη ὁ κ. Νάσος Ζίννης,
δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἀθηναίων, καὶ
τὰ Ἰωάννινα δηλώσας ὡς πατρίδα του ἐν τῷ
μητρώφ τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ὅτε ἐν-
γράφη μαθητῆς ἐν αὐτῇ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δὲν ἀμφιβάλουμεν ὅτι
οἱ ἀξιότιμοι ἐκτελεσταὶ τῆς Διαθήκης Ριζάρη,
ὡς τίμιμοι καὶ εὐσυνειδήτοι, θέλουσιν ἀνοικολογή-
σει μεθ' ἡμῶν ὅτι ἡ εἰρημένη ἐκλογὴ εἶναι ἄ-
κυρος, διότι δι' αὐτῆς διαρρήδην ἀθετεῖται τὸ
ἀρθρ. 153 τῆς Διαθήκης του, καὶ ὅτι θέλουσιν
ἀνακαλέσει ταύτην πρὶν ἢ ἡ κοινὴ γνώμη ἐπι-
φύρῃ τὴν κρίσιν τῆς, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν, πρὸς ὃ ἀνηνέχθησαν οἱ ἐν-
ταῦθα πληρεξούσιοι τοῦ Ζαγορίου, ὡς καὶ πολ-
λοὶ τῶν παρεπιδημούντων Ζαγορίσιων καὶ ὁ
καὶ Μονοδενδριῶν, ζητούντες πρὸς αὐ-
τοῦ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τὴν
πιστὴν παρ' αὐτοῦ ἐπαρκομένην (κατὰ τὸ ἀρθρ.
151 τῆς Διαθήκης) τοῦ ἀρθρ. 153, ὡς καὶ
τῶν ἀρθρῶν 65 καὶ 83 αὐτῆς, περὶ ὧν προσε-
χῶς, ἵνα πάντες ἴδωσιν ὅποιον μέγα ἀδίκημα
γίνεται εἰς τοὺς ἀπόρους κείους τοῦ Ζαγορίου,
διότι ἄλλοι ξένοι καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἔχοντες
ἐκπαιδεύονται ἀντ' αὐτῶν ἐν τῇ σχολῇ τοῦ
Ριζάρη, τρώγουσι, πίνουσι καὶ ἀδρῶς μισθοδο-
τοῦνται, ἐνῷ οἱ Ζαγορίσιοι, δι' οὓς ὁ ἀείμνη-
στος Ριζάρης ἵδρυσεν τὴν σχολὴν ταύτην, οὐ μόνον
προσκόμματα ἀπαντῶσι κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐ-
σοδὸν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπαύριον τῆς περ-
τώσεως τῶν σπουδῶν των διατάττονται ν' ἀπέλ-
θωσι τῆς σχολῆς, ἐνῷ ἄλλοι ξένοι μὴδὲν δι-
καίωμα ἔχοντες σιτίζονται ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ τὸ
πέραν τῶν ἐν αὐτῇ σπουδῶν των ἐξακολουθοῦν-

τες τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ σπουδὰς των!

Ἐν Ἀθήναις, κύριοι ἐκτελεσταὶ τῆς Διαθή-
κης Ριζάρη, ὑπάρχουσι Ζαγορίσιοι γεννηθέντες
καὶ ἀνατραφέντες ἐν Ζαγορίῳ καὶ τὰς ἀνάγκας
τῶν 46 κοινοτήτων αὐτοῦ καλῶς ἐπιστάμενοι,
διακρινόμενοι δὲ ἐπὶ παιδείᾳ, ἐπιστημονικῇ μορ-
φῶν, τιμιότητι, φιλοπατρίᾳ, πλούτῳ, κτῆ-
μασι καὶ ὅλῃ καὶ ὡς διαχειρίζονται καὶ ἐκτελε-
σταὶ ἱερῶν κληροδοτημάτων καὶ διαθηκῶν καὶ
ἐπὶ ἄλλαις ἀρεταῖς, ὥστε δὲν δύνασθαι νὰ ἀ-
κατολογήσῃ τὴν εἰρημένην ἐκλογὴν σας ἐπὶ
ἐλλείψει ἀληθῶν καὶ γνησίων Ζαγορίσιων καὶ
τοιούτων οὕς ἀπαιτεῖ ἡ Διαθήκη Ριζάρη.
Ὅθεν ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ ἀξιότιμοι κύ-
ριοι ἐκτελεσταὶ καὶ μάλιστα οἱ μὲν ἐκ Ζαγορίου
καὶ Ἰωαννίνων τοιοῦτοι, πιστοῦμενοι ἐκ τῶν
ἐκτεθέντων θέλουσι σπεύσαι ὡς ἐντιμοὶ καὶ σε-
βάστοι ἄνδρες ν' ἀνακαλέσωσι τὴν ἐκλογὴν ταύ-
την, εἰς τὴν καλῇ τῇ πίστει ἐρρυμολυκήθησαν,
πρὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν, καὶ νὰ ἐφαρμόσωσι πιστῶς καὶ εὐδρ-
κῶς καὶ τὰ ἀρθρὰ 153, 65 καὶ 83 τῆς Δια-
θήκης, ὅπως ἀπαλλάξωσι τὴν δεινῶς πληγείσαν
καὶ καταστραφεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν καὶ
ἄλλων ἀτάκτων στοιχείων ἐπαρχίαν τοῦ Ζα-
γορίου δικῶν πρὸς ἀνάκτησιν τῶν καταπατο-
μένων δικαίων τῆς ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν πτω-
χῶν καὶ ἀπόρων νέων αὐτῆς.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὅπως ὅλοι οἱ κλάδοι χωλαίνουν εἰς τὸ δυστυχί-
αυτὸ ἔθνος καὶ ὁ κληρὸς εὐρίσκειται εἰς χειροτέραν
κατάστασιν καὶ οὐτε ὑπάρχει ἐλπίς διορθώσεως. Ὁ
ταν βλέπωμεν αὐτὸν τὸν μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἐν
γανον ποσώπων οὐδὲν, πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν καλὸν
καὶ ἀξιόλογον. Κατ' ἀρχὰς ἀναρτήθηκε εἰς τὸ ὑπερ-
τατον τῆς ἱεραρχίας ἀξιωμα παρῆχε διδόμενα ὅτι
ἤθελε συνεχίσει τὸ ἔργον τοῦ ἀείμνηστου Γερμανοῦ
Ταχέως ὅμως κατεδείχθη ἡ ἐντελής ἀνεπαρκεία
αὐτοῦ. Ταύτην κατανοήσας φαίνεται καὶ ὁ ἰδὸς
ἐτάρχη νῦν ἐπ' ἄλλα, μεταστροφθεὶς εἰς ἓνα ἀπὸ
ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντα πρόσωπα καὶ
κατὰ κτλ. Λοιπὸν θὰ εὐρίσκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκη
τοιαύτην νὰ μεταχειρισθῶμεν γλώσσαν κατὰ τὴν
ἀνωτάτου ἱεράρχου. Ἀλλ' ἐπίσης λυπούμεθα βλέπω-
μεν τὰ ἄδικα τῶν χειρῶν του ἐργα ἄτινα οὐδεὶς ἦν
τολήσει. Ἐν ἐκ τούτων εἶνε καὶ ἡ ἀπόλυσις ἐκ τῆς
θεσεως τοῦ ἐν τῷ ναῷ. Ἀγ. Θεοδώρου ἐφημε-
ρίου Παπαφωτίου Πάντου. Ἡ θέσις τοῦ ἐφημερίου
τούτου ἦτο κῶπως ἐπιζήλος. Λοιπὸν ἐπειδὴ ὁ πατὴρ
Φώτιος εἶνε μὲν τίμιος, χρηστός, σεμνός, θεοσεβὴς
κτλ. ἀλλὰ ἔχει τὸ ατυχήμα νὰ εἶνε Ἠπειρώτης, οὐ
νεπὼς νὰ μὴ ἔχει μπαρμπά ἀρχιερεῖα... οὐτε...
οὐτε; ἐσκέφθη ὁ σεβασμιώτατος ὅτι ἡ θέσις αὐτῆς
ἀμύβει καλλίτερον εἰς ἓνα συγγενὴ τοῦ πατοῦ
μετὰ τοῦ ὁποίου συναντήσῃ εἰς τὸ ἰδίον μοναστήριον
Πῶς ὅμως νὰ εὐρεθῇ ἀφορμὴ; — Μίαν ἡμέραν ὁ πα-
τερ Φώτιος παρουσιάζεται εἰς τὸν ἅγιον Μητροπολί-
την καὶ ζητεῖ τὴν εὐλογίαν του καὶ τῇ ἀδειᾷ
παρακολούθησιν τὴν Ἠπειρωτικὴν Φάλαγγα ἣν
μετέβαινε νὰ αγωνισθῇ ἐν Ἠπείρῳ. — ἘΝΑ πᾶς πα-
δίμου, ἀπαντᾷ ὁ σεβ. μετὴν εὐλογίᾳ μου, νὰ πᾶς
μὴπως δὲν ἔχεις καὶ λεπτὰ; ἰδοὺ λάβε. Ἐκλογὴν
σὲν ὁ ἀτυχὴς ἱερεὺς τὴν Ἠπειρωτικὴν φάλαγγα
παῦσαν νὰ ἐπαινῇ τὴν εὐγένειαν τοῦ μητροπολίτου
Εὐθυμίου καὶ τὴν ἱερὰν συγκίνησιν ἣν ἐκτέλεσε τὸ
πολιτικὸν ἄνδρας τῆς φάλαγγος ὅτε ὁ ἱερεὺς οὐκ
ἔσβησεν καὶ ἀγίαζον προσέφερε τὴν θείαν μετάληψιν
εἰς ἣν εἶχε εἰς τὴν φιλίαν, ἀλλ' ἀτυχῇ, παρὰ
ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Λούρου, καὶ ὅτε πάλιν κα-
τὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐσταυρωμένου προεπορεύετο
τὴν κατὰ τῆς Νικοπόλεως ἐπιθεσὶν ἀναφανῶν ἐμῇ
παιδίᾳ; καὶ φοβησάμενος ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν καὶ κα-
ταλαμβάνει ἐξ ἀπαρηγόρευσεως βλέπων τὸν ἱε-
ρατικὸν περιφερόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ στερούμενον
μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ αὐτὸν τὸν ἐπισκοπῶν
φαίνεται ὅτι οἱ ἐν τῇ μητροπόλει εἶχον πεπονη-
μένον ὅτι ὁ πατὴρ Φώτιος νὰ ἀγῶνιζε τὸν παρὸν εἰς τὰς
τοῦ Λούρου καὶ ὅταν εἶδον ὅτι ἐπὶ ἀνῆλθε σῶος καὶ
καλῶς ὡς ὁ πατὴρ τοῦ ἐσταυρωμένου ἀμέσως τὴν ἐ-
στῆσαν, ἀφοῦ δὲν ἐφρονέθη αὐτὸ νὰ κενώσῃ ἡ θέσις ἐπὶ
νὰ παύσῃ ὡς μὴ κληρονομία τοῦ βασιλέως. Πῶς
τὴν ἡμέραν καὶ ἦν ἐν τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ἐπὶ αὐ-
τὸ στρογγύλον τοῦ ἰδιοῦ μητροπολίτου διότι ἐτόλμας
μνημονεῖσθαι τοὺς βίσιους. — Διὰ τὴν ἔχρησιν
καὶ ὁ οὗτος τοὺς τύπους ἤρξατο ἀνάγκη εἶναι
ὁποίας τὸ ἔργον ἐπεξετάθη μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ
ἱερέως, μέχρι τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ἐφημερίας ἐν Ἀ-
γύπτῳ ὑπὸ τὸν αἰώνιον ἡ Γερμανὸν ὅτι ἐκτελεσθῇ
τὴν θεοσεβείαν καὶ τιμιότητα αὐτοῦ τὸν διάφορον
τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου.

Αἱ παρακλήσεις τῶν ἐνοριτῶν δὲν εἰσπράχθησαν.
Επὶ τέλους, λέγει ὁ σεβ. ἐπειδὴ ἔχει οἰκογενεῖαν
μπορῶ νὰ τὸν διορίσω εἰς καμμίαν πτωχικὴν ἐκκλη-
σίαν, οὐδέποτε ὅμως εἰς τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου φέ-
ρον εἶνε νὰ διδασκώμεθα τὴν ἀνομίαν ἀπὸ μητρο-
πολίτας!